

Festiwal EtnoKraków/Rozstaje 2017 - tradycja, która inspirowa

2017-07-04

Muzyka, której słuchamy, którą dzielimy się już od dwóch dekad w ramach Festiwalu EtnoKraków/Rozstaje, ma w sobie wiele nieprzemijająco ważnych cech. To dbałość o tradycje i umiejętne wszczepianie jej we współczesność, czyli wspólna wartość zarówno dla Festiwalu jak i UNESCO. Tę wspólnotę zobaczymy od 5 do 8 lipca w Krakowie, a najlepszym wyrazem spontanicznej, ludycznej, choć i wysokoartystycznej mocy wydarzenia będą koncerty plenerowe.

Festiwal EtnoKraków/Rozstaje to muzyka, która ma wymiar integrujący, jednoczący ludzi z różnych środowisk, pokoleń, o różnych upodobaniach stylistycznych i gatunkowych, ludzi z różnych części świata. Ma także walor kulturotwórczy i edukacyjny. Jest wreszcie, może przede wszystkim, wymiar estetyczny, bowiem, jak to ktoś powiedział: wielu artystów kręgu folk / etno / world music zajmuje się „kultywowaniem piękna”. Taka jest ta muzyka. Potrafi skłonić, na pozór obcych sobie ludzi do przeżycia prawdziwej wspólnoty. W tańcu, zaśłuchaniu, w duchowym uniesieniu lub bezpretensjonalnej zabawie.

Festiwal to przede wszystkim współpraca z ważnymi międzynarodowymi podmiotami, które, doceniając jego przesłanie, chcą się niejako włączyć w jego nurt. Przed dwoma laty, w lipcu 2015, wydarzenie było ściśle powiązane z jednym z najbardziej prestiżowych wydarzeń world music na świecie – festiwalem Europejskiej Unii Nadawców. Popularnie nazywana Festiwalem EBU impreza, odbywająca się również w stolicy Małopolski, zaplotła się przed dwoma laty w EtnoKraków/Rozstaje właściwie nierozzerwalnie.

W tym roku wielką przyjemnością i honorem jest dla organizatorów organizacja Festiwalu równoległe z 41. sesją Komitetu Światowego Dziedzictwa UNESCO. Rzecz to o tyle znacząca i symboliczna, że zarówno tę wielką międzynarodową organizację, jak i twórców Festiwalu łączy troska o tradycję i nieustająca determinacja, by wszczepiać ją we współczesność.

Co ważne, aktywność wielu wykonawców, których posłuchamy podczas tegorocznej odsłony imprezy wiąże się z tymi aspektami światowego dziedzictwa kultury, które podlegają nadzwyczajnej uwadze UNESCO. Przykładów jest wiele. Kayhan Kalhor, uznawany za ambasadora irańskiej sceny muzycznej, jest światowej sławy wirtuozem gry na kemancze – tradycyjnym, perskim instrumencie strunowym, wpisanym na Listę Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego Ludzkości. Na tej samej Liście UNESCO znajdują się też m.in. Pieśni z Sanaa (Jemen), które są istotną inspiracją repertuaru grupy Gulaza. Znalazł się tam też gruziński śpiew polifoniczny, praktykowany w ramach projektu „Duch gór” przez kwintet Urmuli, oraz wykorzystywany przez ten sam zespół podwójnostroikowy dęty drewniany duduk. Podobnie fujara słowacka, którą usłyszymy podczas koncertu Katariny Malikovej.

Na Liście Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego Ludzkości znajduje się również tradycja pieśni ludu Saami – joik, którą przypominać będzie zespół Ural Pop, a także Pieśni runiczne, tradycja estońskiego wybrzeża Bałtyku, które wykorzystuje m.in. trio Pulkkinen – Räss – Sadovska. Inny z elementów twórczości tego tria – alpejska tradycja jodłowania jest w zaawansowanym etapie procedur włączenia do światowej listy zabytków niematerialnych UNESCO. Dodajmy, że wykorzystywany przez Torgeira Vassvika i grupę Ural Pop język ludu Saami wpisany jest do Czerwonej Księgi UNESCO – Języków Zagrożonych.

Tradycja Baulów, którą przywołuje indyjski zespół East West Local i śpiewaczka Debalina

Bhowmick została ujęta na liście arcydzieł Ustnego i Niematerialnego Dziedzictwa Ludzkości UNESCO. Wspomnijmy wreszcie o tym, że wykorzystywane przez Trebunie-Tutki dudy podhalańskie trafiły na Krajową Listę Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego zaakcentowano zarówno kunszt wytwarzania kozy, czyli dud podhalańskich, jak i umiejętności gry na nich. Festiwal będzie więc, na przykład, piękną okazją do przysłuchania się brzmieniu z jednej strony fujary słowackiej, z drugiej – podhalańskich dud.

EtnoKraków/Rozstaje to nie tylko natchniona, uduchowiona muzyka i poważna, naukowa perspektywa. Najlepszym wyrazem spontanicznej, ludycznej, choć i wysokoartystycznej mocy Festiwalu będą koncerty plenerowe. Zapewne to one trafią do najszerzego kręgu słuchaczy i mają szansę zachwycić nie tylko koneserów, znawców gatunku, ale z pewnością i tych słuchaczy, którzy usłyszą tę muzykę po raz pierwszy.

Koncerty na Placu Wolnica:

- Karolina Cicha & Bart Pałyga (Polska), 7 lipca, g. 19
- Elida Almeida (Wyspy Zielonego Przylądka), 7 lipca, g. 20.15
- Joanna Słowińska Feat. Outi Pulkkinen (Polska / Finlandia), 7 lipca, g. 21.30
- Homayoon (Iran), 8 lipca, g. 19
- Dikanda (Polska), 8 lipca, g. 20.15
- Debalina Bhowmick & Folks Of Bengal (Indie), 8 lipca, g. 21.30

Pięknych przeżyć nie zabraknie jednak już od 5 lipca. Przez pierwsze dwa dni Festiwalu muzyka brzmieć będzie w kościele św. Katarzyny i klubie Strefa przy ul. Św. Tomasza.

Bilety oraz karnety na festiwalowe koncerty można kupować za pośrednictwem portalu www.eventim.pl oraz w siedmiu punktach informacji miejskiej InfoKraków: przy ul. św. Jana 2, przy ul. Szpitalnej 25, przy ul. Józefa 7, w Pawilonie Wyspiańskiego (pl. Wszystkich Świętych 2), w Sukiennicach (Rynek Główny 1/3), w Centrum Obsługi Ruchu Turystycznego (ul. Powiśle 11) oraz w Centrum Kongresowym ICE Kraków (ul. Marii Konopnickiej 17).